dosarul nr. 2-73/2025 /2-25006076-38-2-20012025/

H O T Ă R ÂR E
în numele Legii

14 mai 2025 mun. Orhei
Judecătoria Orhei, sediul central
Instanța în componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Cristina TROIANOVSCHI
Grefier Zinaida LUCHIANOVA - BARBU

cu participarea:
reclamantului Musteață Serghei, născut la *****, cod personal *****, domiciliat în satul *****,
reprezentantului reclamantului Musteață Serghei, avocatul Diana Munteanu, împuternicită în baza mandatului avocațial seria MA nr.***** din 2 ianuarie 2025,
pârâtului Postică Sergiu, născut la *****, cod personal *****, domiciliat în satul *****,

examinînd în şedinţă de judecată publică, în limba de stat, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Musteață Serghei împotriva lui Postică Sergiu cu privire la încasarea prejudiciului material, prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t:

Argumentele participanților la proces:

La 20 ianuarie 2025, reclamantul Musteață Serghei a depus o cerere de chemare în judecată împotriva pârâtului Postică Sergiu cu privire la încasarea prejudiciului material, prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că prin procesul verbal cu privire la contravenție și decizia agentului constatator din 15.10.2024, pârâtul Postică Sergiu a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art.104 alin.(1) Cod Contravențional, pentru faptul că la data de 8 octombrie 2024, a deteriorat prin zgârâituri cu cheia, automobilul de model ***** care era parcat în parcare, or Orhei, *****, și care îi aparține cu drept de proprietate.

A menționat că faptul deteriorării mijlocului de transport de către pârât a fost surprins de camerele de luat vederi amplasate pe un pilon de pe str.***** intersecție cu strada Tricolorului.

A relatat că pentru repararea mijlocului de transport a achitat suma de 10 880 lei, fapt confirmat prin contul de plată din 12.12.2024, actul de executare a lucrărilor din 13.11.2024 și bonul fiscal din 13.11.2024.

A relevat că în calitate de victimă a contravenției, a suferit pe lângă cheltuielile materiale pentru repararea automobilului și suferințe morale, având în vedere că a fost lipsit de dreptul de a se folosi de bunul său în timp ce se afla la reparație, fiind nevoit de a se deplasa la serviciu cu transportul public.

Solicită reclamantul Musteață Serghei încasarea din contul pârâtului Potică Sergiu a prejudiciului material în sumă de 10 880 lei, prejudiciului moral în sumă de 10 000 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Reclamantul Musteață Serghei și reprezentantul acestuia, avocatul Diana Munteanu, în ședința de judecată, au susținut acțiunea și au solicitat admiterea acesteia în sensul formulat.

Pârâtul Postică Sergiu, în ședința de judecată a pledat pentru respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată. A argumentat că cu acțiunea înaintată nu este de acord deoarece la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție nu au fost prezentate probe certe că dânsul a deteriorat automobilul reclamantului și nu este de acord cu conținutul acestuia. A reiterat că deși a depus contestație în privința procesului verbal cu privire la contravenție, nu a achitat taxa de timbru și contestația nu a fost pusă pe rolul instanței. Consideră că nu sunt temeiuri pentru încasarea prejudiciului pretins deoarece el nu a deteriorat automobilul reclamantului.

Aprecierea instanței:

Studiind materialele cauzei, audiind participanții la proces, instanța de judecată consideră necesar de a admite parțial acțiunea depusă de Musteață Serghei împotriva lui Postică Sergiu cu privire la încasarea prejudiciului material, prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) Cod de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

Articolul 6 Cod de procedură civilă statuează că instanța judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăților şi intereselor legitime prin somare la executarea unor obligații, prin declararea existenței sau inexistenței unui raport juridic, prin constatarea unui fapt care are valoare juridică, prin alte modalități, prevăzute de lege.

Conform art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

În conformitate cu art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

În corespundere cu art. 130 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor.

Conform art. 9 alin. (1) Cod civil, drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sînt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile.

Conform art. 19 Cod civil, (1) În condițiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial și nepatrimonial cauzat astfel.

(2) Se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum și profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat).

(3) Se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferințele fizice și psihice, precum și diminuarea calității vieții.

Conform art. 20 alin. (1) Cod civil, dacă prin lege nu se prevede altfel, persoana răspunde numai pentru prejudiciul cauzat prin fapta sa săvîrșită cu vinovăție sub forma intenției sau imprudenței.

În ședința de judecată s-a constatat cu certitudine că conform procesului verbal cu privire la contravenție și decizia agentului constatator din 15.10.2024, pârâtul Postică Sergiu a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art.104 alin.(1) Cod Contravențional, pentru faptul că la data de 8 octombrie 2024, a deteriorat prin zgârâituri cu cheia, automobilul de model ***** care era parcat în parcare, or Orhei, str.*****lor 79, fiind sancționat cu amendă în mărime de 18 unități convenționale, ceeas ce constituie suma de 900,00 lei. /f.d.17/

Astfel, instanța de judecată reține că cauza civilă pendinte are ca obiect, repararea prejudiciului derivat din obligațiile care se nasc din cauzarea de daune, or prejudiciul cauzat părții la proces a avut loc prin delict.

Corespunzător, este lesne de accentuat că pentru antrenarea răspunderii delictuale este necesar un fapt juridic. Acest rol îl îndeplinește temeiul răspunderii

delictuale. Temeiul răspunderii delictuale este componenţa delictului civil, iar componenţa delictului civil include următoarele condiţii: prejudiciul, fapta ilicită, raportul cauzal dintre faptă şi prejudiciu şi vinovăţia. Acestea sunt condiţiile generale necesare pentru antrenarea răspunderii delictuale. Lipsa unei condiţii, potrivit regulii generale, exclude răspunderea delictuală.

În aceeași ordine de idei, conform jurisprudenței Curţii Europene a Drepturilor Omului şi jurisprudenței naționale constante, prevederile Codului de procedură penală sunt aplicabile cauzelor contravenționale, or, amenda contravențională nu are scopul de compensare materială pentru prejudiciu, dar are, în esenţă, scopul de a pedepsi şi de a preveni, acest caracter punitiv fiind, tradiţional, caracteristica distinctivă a pedepselor penale (a se vedea cauza Ziliberberg contra Moldovei).

Astfel, prin prisma art. 219 Cod de procedură penală al Republicii Moldova, persoanele fizice şi juridice cărora le-a fost cauzat prejudiciu nemijlocit prin acţiunile interzise de legea penală pot intenta o acţiune civilă privitor la despăgubire.

Conform art.387 alin.(1) Cod contravențional, este victimă persoana fizică sau persoana juridică căreia, prin contravenție, i-au fost cauzate prejudicii morale, fizice sau materiale.

Potrivit prevederilor art.1998 alin.(1) Cod civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

Conform art. 2025 Cod civil, (1) Repararea prejudiciului se face în natură, prin restabilirea situației anterioare (transmiterea unui bun de același gen și de aceeași calitate, repararea bunului deteriorat etc.), iar dacă aceasta nu este cu putință ori dacă persoana vătămată nu este interesată de repararea în natură, prin plata echivalentului bănesc (despăgubire), stabilit prin acordul părților sau, în lipsa unui asemenea acord, prin hotărâre judecătorească.(2) În cazul deteriorării unui bun, despăgubirea va fi egală cu pierderea valorii bunului și nu a costului reparației dacă costul reparației depășește disproporționat pierderea valorii.

Coroborînd circumstanțele de fapt cu normele de jure pertinente, se constată că Postică Sergiu a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenţiei prevăzută de art. 104 alin. (1) Cod contravențional.

Din considerentul că reclamantului i s-a cauzat un prejudiciu printr-o acţiune interzisă de legea contravenţională, potrivit art. 219 alin. (4) Cod de procedură penală, coroborat cu jurisprudenţa CtEDO şi prevederile Codului contravenţional, instanța apreciază că dânsul beneficiază de dreptul la repararea prejudiciului moral și material.

Instanța de judecată notează că reclamantul Musteață Serghei prin prezenta acțiune solicită repararea prejudiciului material format din cheltuieli de reparare, în mărime de 10 880,00 lei, prejudiciul moral în mărime de 10 000,00 lei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu art.118 alin.(1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu prevede altfel.

Cu referire la pretenția privind încasarea prejudiciului material în sumă de 10 880,00 lei, instanța reține că potrivit actului de executare a lucrărilor nr. 1447 din 13 noiembrie 2024, Musteață Serghei a achitat pentru lucrări de tinichigerie a automobilului de model ***** cu nr.de înregistrare *****, suma de 10 880,00 lei, fapt ce se demonstrează prin bonul de plată anexat la materialele cauzei. (f.d.9).

Prin urmare, instanța de judecată apreciază că reclamantul Mustață Serghei este îndreptățit de a-i fi compensate cheltuielile suportate pentru repararea automobilului în mărime de 10 880 lei din contul pârâtului Postica Sergiu.

În acest sens, instanța de judecată respinge ca irelevante argumentele pârâtului Postica Serghei precum că el nu recunoaște că a deteriorat automobilul reclamantului Musteață Serghei și nu există probe care să confirme vinovăția acestuia, or, la caz vinovăția acestuia este confirmată prin procesul verbal cu privire la contravenție și decizia agentului constatator din 15.10.2024, iar în conformitate cu art. 123 alin. (3) Cod procedură civilă, sentinţa pronunţată de instanţa judecătorească într-o cauză penală, rămasă irevocabilă, este obligatorie pentru instanţa chemată să se pronunţe asupra efectelor juridice civile ale actelor persoanei împotriva căreia s-a pronunţat sentinţa numai dacă aceste acte au avut loc şi numai în măsura în care au fost săvîrşite de persoana în cauză.

Luînd în considerare faptul că prin procesul verbal cu privire la contravenție, Postica Sergiu, a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art.104 alin.(1) Cod Contravențional, pentru faptul deteriorării automobilul de model *****, instanța conchide că vinovăția pârâtului Postica Sergiu este demonstrată, iar reclamantul este degrevat de necesitatea probării vinovăției pârâtului în procesul civil respectiv.

Din aceste considerente, instanța de judecată va admite solicitarea reclamantului Musteață Serghei, privind recuperarea prejudiciului material suportat pentru repararea automobilului deteriorat în mărime de 10 880 lei.

În ce privește alegațiile pârâtului Postica Sergiu la contul de plată nr. 09 din 12 octombrie 2024, anexat la procesul contravențional, prin care s-a indicat valoarea pieselor și a lucrărilor în mărime de 8 000 lei, instanța de judecată va da apreciere argumentelor reclamantului Musteață Serghei precum că cheltuielile integrale suportate pentru repararea automobilului au constituit suma de 10 880 lei, deoarece, această suma este demonstrată prin actul de executare a lucrărilor automobilului de model *****, cu nr.de înregistrare ***** și bonul fiscal eliberat, pe când în contul de plată nr. 09 din 12 octombrie 2024 a fost indicată o valoare estimativă a costurilor lucrărilor și materialelor de vopsire.

Or, valoarea lucrărilor de reparație este demonstrată prin actul de executare a lucrărilor îndeplinite de prestatorul de servicii de reparație, la caz, suma de 10 880 lei.

Cu referire la pretenția reclamantului Musteață Serghei privind repararea prejudiciului moral cauzat, instanța reține următoarele.

Conform art. 2036 alin. (1) și (2) Cod civil, în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri. Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial.

Prin prisma art. 2037 Cod civil, (1) Mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate.

(2) Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luînd în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate.

(3) La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.

Respectiv, fiecare persoană, care pretinde că a suferit, este în drept să-şi estimeze prejudiciul moral suferit, dar numai instanţa de judecată este împuternicită prin lege să determine mărimea prejudiciului moral prin echivalent bănesc, conducîndu-se de noţiunea reparării rezonabile, de personalitatea părţii vătămate, de circumstanţele cazului concret în care părţii i-au fost cauzate suferinţele morale.

Astfel, instanța notează că, repararea prejudiciului moral reprezintă satisfacerea echitabilă destinată a compensa material suferințele fizice ale părții vătămate, ca urmare a acțiunilor ilegale ale făptuitorului. Cu referire la cuantumul prejudiciului moral solicitat, acesta nu este supus unor criterii legale prestabilite, ci determinarea lui în concret este lăsată la libera apreciere a instanței.

Totodată, se reține că, la stabilirea cuantumului despăgubirilor echivalente unui prejudiciu moral se are în vedere o serie de criterii, consecințele negative suferite de cei în cauză, pe plan fizic și psihic, importanța valorilor morale lezate, măsura în care au fost lezate acest valori și intensitatea cu care au fost percepute, măsura în care i-a fost afectată situația familială, profesională și socială, având în vedere că prin aceste despăgubiri cu rol compensatoriu, se urmărește o reparație justă și echitabilă a prejudiciului moral suferit și nu îmbogățire fără justă cauză.

Instanța reține că, criteriul general evocat în jurisprudența CtEDO constă în aceea că, despăgubirile trebuie să reprezinte un raport rezonabil de proporționalitate cu atingerea adusă persoanei, având în vedere totodată gradul de lezare a valorilor social ocrotite, intensitatea și gravitatea atingerii adusă acestora. În situația daunelor

morale, datorită naturilor nepatrimoniale, o evaluare exacta a acestora în bani nu este posibilă, întinderea despăgubirilor realizându-se prin aprecierea raportată la elementele de fapt.

Daunele morale sunt apreciate ca reprezentând atingerea adusă existenţei fizice a persoanei, integrității corporale şi sănătății, cinstei, demnității şi onoarei, iar pentru acordarea de despăgubiri nu este suficientă stabilirea culpei persoanei, ci trebuie dovedite.

In concreto, instanța apreciază că în urma faptului săvîrșirii contravenției la data de 15 octombrie 2024, reclamantul Musteață Serghei a fost recunoscut victimă a contravenției, prin urmare, dânsul poate pretinde la repararea prejudiciului moral.

Totodată, instanța notează că deteriorarea automobilului a fost săvîrșită prin comiterea de către pârâtul Postică Sergiu a contravenției prevăzute de art. 104 alin. (1) Cod contravențional, care prevede "distrugerea sau deteriorarea intenţionată a bunurilor străine", astfel pârâtul a distrus intenționat bunurile reclamantului, ceea ce în mod evident a cauzat consecințe negative pe plan psihic proprietarului bunului, fapta fiind săvîrșită cu intenție împotriva reclamantului, motiv pentru care, instanța apreciază că reclamantului în calitate de victimă a contravenției i s-a cauzat un prejudiciu moral pe care instanța de judecată îl apreciază la suma de 1 000,00 lei.

Acordând deplină eficiență prevederilor art. art. 2036, 2037 Cod Civil, instanța notează că, suma solicitată de Musteață Serghei în mărime de 10 000 lei de a fi încasată cu titlul de prejudiciu moral, este exagerată şi totodată necorespunzătoare suferinţelor provocate reclamantului, instanța apreciind mărimea prejudiciului moral în sumă de 1 000 lei, reieşind din caracterul şi gravitatea suferinţelor psihice cauzate reclamantului, de gradul de vinovăţie al autorului prejudiciului, de faptul că a săvîrșit o contravenție în mod intenționat împotriva bunurilor altei persoane, de statutul social al victimei, această sumă constituind o satisfacţie echitabilă şi rezonabilă.

Totodată, ținînd cont de faptul că Postică Sergiu a fost deja pedepsit pentru fapta ilegală comisă, prin sancționarea acestuia în baza procesului contravențional, scopul legii de a pedepsi şi preveni a fost atins, iar acest fapt la fel reprezintă o satisfacție echitabilă pentru reclamant.

În partea ce ține de compensarea cheltuielilor de judecată, instanța remarcă că în conformitate cu prevederile art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii.

În același context, Curtea Constituțională a declarat neconstituțional textul „Taxa de timbru (...) și nici nu se compensează din contul părții care a pierdut procesul" din teza a doua a art. 84 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

Prin bonul de achitare a notei de plată din 17 ianuarie 2025 /f.d.2/, instanța a stabilit că reclamantul Musteață Serghei a a achitat taxa de timbru în mărime de 200 lei.

Având în vedere ca acțiunea se va admite parțial, instanța va încasa din contul pârâtului Postica Sergiu în beneficiul reclamantului Musteață Serghei suma de 200 lei cu titlu de taxa de timbru.

În corespundere cu art. 96 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

(1[1]) Cheltuielile menţionate la alin. (1) se compensează părţii care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Instanța a constatat că reclamantul Musteață Serghei a fost reprezentat în instanţă de către avocatul Diana Munteanu în baza mandatului avocațial seria MA nr. ***** din 02 ianuarie 2025.

Astfel, reclamantul Musteață Serghei revendică compensarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 4 000 lei, conform bonul de plată seria ***** nr.***** din 03.02.2025 /f.d.42/.

Soluționând cererea de restituire a cheltuielilor pentru asistență juridică acordată, instanţa reţine, că pornind de la practica CtEDO, cheltuielile pentru asistenţa juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate şi rezonabile ca mărime.

Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CtEDO, se evidențiază necesitatea prezentării de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaților (copii de pe dispozițiile de plată prin virament sau bonurile de plată); copia de pe facturile de strictă evidență, emisă pentru clienți-persoane juridice și în alte cazuri stabilite de legislație; listă detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și a timpului aferent acestora (cu tariful și orarul).

Așadar, avînd în vedere complexitatea cazului și acțiunile real întreprinse de către avocat, de numărul de ședințe de judecată, instanța conchide că suma solicitată cu titlu de cheltuieli de asistență juridică în mărime de 4 000 lei este pe deplin rezonabilă și va dispune încasarea acesteia în cuantum integral.

În corespundere cu art. 98 alin. (1) din Codul de procedură civilă, cheltuielile aferente judecării cauzei, suportate de instanţa judecătorească, precum şi taxa de stat, de a căror plată reclamantul a fost scutit, se încasează la buget de la pîrît proporţional părţii admise din acţiune dacă pîrîtul nu este scutit de plata cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu pct. 1.1.4. al Anexei nr. 2 din Legea taxei de stat nr. 213 din 31-07-2023 se scutesc de taxa de stat reclamanții în acțiunile privind repararea prejudiciului material și/sau moral cauzat prin infracțiune și/sau contravenție.

Reieşind din faptul că la depunerea acţiunii reclamantul Musteață Serghei a fost scutit de drept de obligaţia de plată a taxei de stat, iar pârâtul a pierdut procesul,

instanţa consideră necesar de a încasa de la Postică Sergiu în beneficiul bugetului de stat cu titlu de taxă de stat suma de 735,16 lei pe marginea pretențiilor patrimoniale și nepatrimoniale încasate.

în conformitate cu art. art. 82, 94, 96, 98, 236 – 241 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e

Se admite parțial cererea de chemare în judecată depusă de Musteață Serghei împotriva lui Postică Sergiu cu privire la încasarea prejudiciului material, prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la Postică Sergiu, născut la *****, cod personal *****, domiciliat în satul *****, în beneficiul lui Musteață Serghei, născut la *****, cod personal *****, domiciliat în satul *****, prejudiciu material în mărime de 10 880,00 (zece mii opt sute optzeci, 00) lei, prejudiciu moral în mărime de 1 000 (una mie) lei cauzate prin contravenție și cheltuielile de judecată ce constau din taxa de timbru în mărime de 200 (două sute) lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 4 000 (patru mii) lei.

În rest, pretențiile reclamantului Musteață Serghei împotriva lui Postică Sergiu în partea încasării prejudiciului moral excedent sumei încasate, se respinge ca neîntemeiată.

Se încasează de la Postică Sergiu, născut la *****, cod personal *****, domiciliat în satul *****, în beneficiul statului, taxa de stat în sumă de 735,16 (șapte sute treizeci și cinci,16) lei.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Nord, în termen de 30 zile de la data pronunţării dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Orhei sediul central.

Preşedintele şedinţei, judecătorul /semnătura/ Cristina TROIANOVSCHI

Copia corespunde originalului Cristina TROIANOVSCHI